

Arrest

nr. 155 042 van 22 oktober 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 22 april 2015 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 2 april 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van dezelfde datum tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 5 mei 2015 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juli 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 juli 2015.

Gelet op de beschikking van 3 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SENAVER, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 2 april 2015 de bestreden beslissing waarbij de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard.

1.2. Eveneens op 2 april 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de bestreden beslissingen tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten ten aanzien van beide verzoekers.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van het beroep vast, in zoverre het is gericht tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet de partijen bij beschikking van 1 juli 2015 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.3. Verzoekers richten op 14 juli 2015 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoeken te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken verzoekers kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog hun visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekers de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van 1 oktober 2015 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partijen gedragen zich naar de wijsheid voor wat de in de beschikking uiteengezette onontvankelijkheid van het beroep in de mate dat het is gericht tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten betreft. Voor wat de beslissing waarbij de aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 onontvankelijk wordt verklaard betreft, stellen zij te volharden in hun verzoekschrift. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”*

2.5. Door zich louter te gedragen naar de wijsheid van de Raad, weerleggen verzoekers de vaststelling in de beschikking niet dat het beroep onontvankelijk voorkomt voor zover het is gericht tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten.

2.6. Gelet op bovenstaande, brengen verzoekers geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld.

Het beroep is onontvankelijk in zoverre het is gericht tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten. Het tweede middel dat hiertegen gericht is wordt derhalve niet behandeld.

3. Onderzoek van het beroep voor zover het is gericht tegen de beslissing waarbij de aanvraag om verblijfsmachtiging die ingediend werd op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard

3.1. Verzoekers voeren in een eerste middel, gericht tegen de onontvankelijkheidsbeslissing inzake de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, een schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.2. De Raad herhaalt dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking van 1 juli 2015 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep, gericht tegen voormelde onontvankelijkheidsbeslissing, door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. De Raad herneemt verder het gestelde in punt 2.3. en punt 2.4.

3.3. Door louter te volharden in hun verzoekschrift, brengen verzoekers geen enkel element aan dat ertoe leidt anders te oordelen dan reeds in de beschikking werd gesteld. De inhoud van de beschikking blijft aldus overeind.

Het eerste middel, gericht tegen de onontvankelijkheidsbeslissing inzake de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de onontvankelijkheidsbeslissing inzake de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan leiden aangevoerd en het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk, in zoverre het is gericht tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA